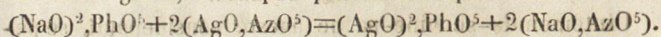

Se vede că, în acest caz, un echivalent de acidul azotic rămâne slovod; de aceea și lixoaarea, care era mai întâi alcalină, a devenit acidă după precipitație.

Kind se calcină phosphatul de sodă, atunci pierde un echivalent de apă, și se transformă în pyrophosphatul de sodă $(\text{NaO})^2, \text{PhO}^5$.

Acidul pyrophosphoricul fiind un acid diferit de acidul phosphoricul, ce ia numai doi echivalenți de vasă spre a forma săruri neutre, se pricene că un pyrophosphatul poate produce un precipitat albastru în azotatul de argint, în vreme că sarea aceasta din urmă se precipită în galben printr'un phosphat.

În reacția pyrophosphatului de sodă asupra azotatului de argint, lixoaarea rămâne neutră:

Așa dar se vede în presmat că modificările ce căldura face de eprouă acidul phosphoricul și phosphati bin dintr'o skimbare reală în starea de hidratare a acestor corpi.

ACIDUL METAPHOSPHORICU. PhO^5, HO .

Proprietăți. — Acidul metaphosphoricul este stiklos, nekrystalisabil; înceară albumina și formează în sărurile de barit și cele solubile un precipitat albastru. Precipită sărurile de calce și de argint sub formă de grăunjuri albe și în scoase.

Acidul metaphosphoricul se hidratează încet încet în contact cu apă, și trece mai înainte de a se transforma în acidul phosphoricul $\text{PhO}^5, 3\text{HO}$, prin stare intermediară de acidul pyrophosphoricul $\text{PhO}^5, 2\text{HO}$.

Preparație. — Acidul acesta se dobândește:

- 1° Calcînd mlașcă acidul phosphoricul trihidratat;
- 2° Descompunînd phosphatul de amoniac prin căldură;
- 3° Traktînd prin acidul sulfuric metaphosphatul